

Boken "Allt är inte Gud som glimmar" räddade mig från undergång

[Spara som PDF](#)

Jag träffade denne Tony på Temadagen i Alingsås i augusti 2010. Jag tyckte hans vittnesbörd var starkt och gripande, så jag bad honom att skriva ner det så att fler kan få ta del av det. Så här är det nu. Gud är god! Han räddade Tony från självmord, och ett redskap var då Sven Reichmanns bok.

Vill du läsa/ladda ner boken "Allt är inte Gud som glimmar" så kan du göra det via [denna länk](#).

Vill du sedan läsa fler intressanta vittnesbörd så finner du dessa via [denna länk](#).

/Lennart

Boken "Allt är inte Gud som glimmar" räddade mig från undergång

Hej! Jag heter Tony och bor i Svenljunga söder om Borås.

Jag vill dela med dig vad jag upplevt. Jag har mycket att berätta men det viktigaste är att jag har hittat tillbaka till Källan och väntar otåligt på Jesu återkomst. Men jag vill ändå inte slappna av utan vara med och göra vad man kan för Guds rike. Nu är det så att jag tillhör inte någon församling idag, och jag aktar mig för att gå in i en församling igen. Alla år som drivit förbi har varit jobbiga på alla sätt. Det där med att "bli Kristen så blir livet lätt" har dragit mig ner i dyn av självfördömelse flera gånger.

Jag har som sagt ett vittnesbörd, och jag vill berätta för dig vad som har hänt under mina år. Efter 1979, då jag konfirmerade mig i Partille, var jag en sökare. Jag reste till alla möten som gick att gå på. Sökandet fortsatte då familjen flyttade till Svenljunga. Ett läger på skolan där lockade mig (Team evangelisation). Det var drygt 300 ungdomar från hela Sverige (ekumeniskt). Jag fann där några droppar av det som jag längtade efter, men så plötsligt möttes jag av en fråga om jag var frälst, och det visste jag inte om jag var. Men jag sa ja, det ville jag bli, så den dagen blev jag frälst. Men jag var fortfarande en sökare, och församlingspastorn

tog hand om mig och jag kom med i en församling på orten.

Några veckor senare så påtvingades jag ett andedop, något som jag var kritisk till. Jag förstod att något var fel då böcker på församlingens bokbord ersattes med Livets Ords propaganda. Några år senare splittrades min församling och jag var kluven. Jag hade vänner på båda sidor, men då Alliansmissionens medlemmar minskade så ökade istället den andra halvan, och jag kände att jag ville vara med där "livet" var. Men någonstans inom mig visste jag att något var fel.

Vårterminen 1987 skickade församlingen mig till en bibelskola i Mölndal (Trons Väg). Denna skola drog mig längre ner i självfördömelse och destruktiva tankar som jag höll helt för mig själv. Jag fick veta att djävulsutrivning var ett faktum annars...! Den terminen började jag tvivla på mig själv, men aldrig på Gud. Jag var otillräcklig, saknade balans och framförallt sunda kristna vänner som kunde dra mig upp ur detta. Året därpå 1988 ville jag "satsa för Gud". Då Berlinmuren föll 1989 och judarna började återvända till Israel, så längtade jag till dit för att få vara med då Jesus skulle komma på Oljeberget. En osund gudsuppfattning och "Läran om Tron" fanns nu hos mig. Jag var så självupptagen med den trosuppfattning som jag blivit undervisad i. Inombords sökte jag fortfarande, fast jag bad inte utan det räckte bara att "tro" - hade jag fått höra.

Vid den tiden hade jag en god vän som lånade ut en bok till mig med titeln "Allt är inte Gud som glimmar" skriven av Sven Reichmann. Detta var en bok som var tabubelagd och farlig att läsa enligt framgångsteologerna. Jag orkade inte läsa den då eftersom jag var mitt uppe i en andlig kris. Jag visste inte om det då, men jag vacklade samtidigt på båda sidor och hade inget rotfäste. Men jag hade någonstans viljan att finna Sanningen...

Med musik och världsliga vänner med alkohol och allt annat som ville dra mig bort från Gud, försökte satan att få mig på fall. Och han hade lyckats om jag inte var övertygad om Gud och den upplevelse jag fick då jag mötte Gud 1986. Jag har aldrig förnekat Gud och hans kärlek till mig, och mina texter och dikter fick mig till att se ljusstrimman i grottöppningens mörker där jag befann mig.

Tiden gick och jag längtade åter att åka med ett team till Ryssland med Livet Ord för att evangelisera. Året 1992 så arbetade jag på ett Samhall-företag, och nu kommer det något mycket intressant som jag måste få berätta. Många säger att de har en "hälsning från Gud" eller "detta har Gud sagt till mig" osv. Idag vet jag att för detta oftast är från "köttet", alltså egna tankar och önskningsor som man uttalar. Detta visste jag inte då, utan jag trodde blint på alla predikanter ord. I mitt fall så kom det till mig, att jag hade en önskan att komma upp till Livets Ord,

trots att jag visste något var fel. Men jag litade på Guds hjälp och jag visste att alla människor gör misstag, även i predikstolen. Men där jag befann mig fanns ingenting och jag ville något nytt med mitt liv, något annorlunda. Jag hade ett kortvarigt arbete på Samhall och fick då reda på att om man flyttade till en annan ort eller kommun, så kunde man få en förflyttning till ett Samhall-företag där, om det fanns plats så att säga. Jag tog reda på möjligheter i Uppsala, och fick då reda på att det fanns tre företag där som jag kunde få omplacering till. Halleluja ropade jag, och sedan var det bestämt,

Jag hade inte frågat Gud, jag hade inte bett över situationen eller vad som var hans vilja i detta. Jag brydde mig heller inte om vad alla sa till mig. Även min familj försökte få mig på andra tankar, men det var för mig "demonisk motstånd" eftersom *detta var Guds vilja och allt var planlagt* - trodde jag. Detta är typexemplet på hur man kan komma fel. Jag förstod inte detta då, men det kom jag att göra ganska snart.

Ca ett år hade gått sedan jag lånade boken "Allt är inte Gud som glimmar" av min vän, men jag hade inte läst den. Nu låg den där på lådorna, allt var packat och klart för flytt. Det var kväll, flyttbilen skulle komma morgonen därpå. Lägenhet, arbete, telefon, ja, allting var uppsagt och adressändringen var på gång. Nu fanns det ingen återvändo, sa jag för mig själv. Då jag skulle gå iväg och återlämna boken som jag inte hade läst, fick jag en känsla av att bara kika lite i den. Redan i förordet fick jag en kalldusch av medvetande! Alla fakta slog nästan ner mig på knä! I förordet nämndes dessutom bibelskolan Trons Väg! Mitt intresse för att fortsätta läsa ökade. Den knockade mig med sanningsfakta som jag bara tidigare anat men inte hade fått kött på benen om. Jag fick gåshud av all denna sanning. Senare framåt natten slog det mig, att hjälp! bara om någon timme kommer flyttbilen! Vad har jag gjort! Jag var paff. Vad hade hänt?! I hela mitt liv hade jag trott, eftersom andra hade trott, att det som var var ok, men nu visste jag att allt inte var ok. Var fanns Gud i det här?!

Morgonen efter kom flyttbilen, men den skickade jag tillbaka. All uppsägning återkallades. Jag återgick till mitt arbete och allt syntes vara som vanligt. Men för mig började en helt ny resa. I detta skeende ringde jag till Sven och tackade honom för den hjälp boken gav mig (kanske minns han detta, jag vet inte). Vid den tiden orkade jag inte vara med någonstans vad gäller kristen gemenskap. Jag var så bränd av allt jag varit med om. Alla var Livets Ord-pastorer för mig.

Efter denna tid och fram till år 2003 började jag att försiktigt krypa fram. Jag var töstig och hungrig efter Guds Ord, men jag höll allting på avstånd, eftersom jag kände mig trött på religiösa utläggningar. Jag fick hjälp av mina goda vänner Jana

och Bertil att få hoppet och tron tillbaka, och att försiktigt börja gå fram i en sund takt, med viljan att leva med Gud.

År 2009 kom jag i kontakt med BibelFokus.se. Då fick jag allt bekräftat för mig, hur det ser ut i den kristna världen och vilka riktlinjer och önskningar Gud har för oss. Jag är så otroligt glad och tacksam för vad Sven Reichmann och BibelFokus har gett mig. Men vi måste också göra vår del. Så med detta vittnesbörd hoppas jag att det kan ha gett något. Be för BibelFokus, för motståndet är mycket kraftig, och be för min familj. Vi har en handikappad son som gör livet lite besvärligt, men det är en annan historia.

/Tony